

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 610

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 14 decembrie 1999

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
HOTĂRÂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
53.	— Hotărâre privind trecerea pe teritoriul României a unui tren militar ce transportă efective, tehnică și containere cu diverse materiale, aparținând contingentului armatei S.U.A. — KFOR din Kosovo (Republica Federală Iugoslavia).....	1-2	1.003. — Hotărâre privind organizarea manifestărilor prilejuite de aniversarea a 150 de ani de la nașterea poetului Mihai Eminescu.....	6-7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 160 din 19 octombrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (1) teza finală din Codul muncii, adoptat prin Legea nr. 10 din 23 noiembrie 1972	2-4	1.005. — Hotărâre privind organizarea modului de colaborare și de asigurare a legăturilor României cu Agenția Internațională pentru Energie Atomică.....	7-8	
Decizia nr. 162 din 21 octombrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 din Codul de procedură civilă.....	5-6	1.006. — Hotărâre pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 409/1998 privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru magistrați, personalul auxiliar de specialitate și membrii de familie ai acestora.....	8	

HOTĂRÂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind trecerea pe teritoriul României a unui tren militar ce transportă efective, tehnică și containere cu diverse materiale, aparținând contingentului armatei S.U.A. — KFOR din Kosovo (Republica Federală Iugoslavia)

În urma solicitării Președintelui României, adresată celor două Camere ale Parlamentului, pentru a aproba trecerea pe teritoriul României a unui tren militar ce transportă efective, tehnică și containere cu diverse materiale, aparținând contingentului armatei S.U.A. — KFOR din Kosovo (Republica Federală Iugoslavia),

în temeiul art. 117 alin. (5) din Constituția României și al art. 1 pct. 27 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea pe teritoriul României, în perioada 11—12 decembrie 1999, a unui tren militar compus din 10 vagoane ce transportă 3 militari (fără armament

și muniții) și un civil, 25 de autovehicule (două terminale de comunicații prin satelit, un nod de comunicații, 4 autocamioane utilitare, 5 generatoare, 3 trailere, 10 autocami-

oane) și 6 containere cu diverse materiale, aparținând contingentului armatei S.U.A. — KFOR din Kosovo (Republica Federală Iugoslavia).

Intrarea și ieșirea trenului din țară se vor face prin stațiile de cale ferată Giurgiu-Nord și, respectiv, Curtici.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 9 decembrie 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ANDREI IOAN CHILIMAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ULM NICOLAE SPINEANU

București, 9 decembrie 1999.
Nr. 53.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 160 din 19 octombrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (1) teza finală din Codul muncii, adoptat prin Legea nr. 10 din 23 noiembrie 1972

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (1) din Codul muncii, ridicată de Maria Chiriac în Dosarul nr. 255/1999 al Tribunalului Iași.

La apelul nominal Consiliul Local al Comunei Țuțora este reprezentat de consilier juridic Mihaela Adriana Fonocu. Lipsesc celelalte părți, și anume Maria Chiriac și Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat — Trezoreria Iași, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Consiliului Local al Comunei Țuțora consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece autoarea acesteia, lăsând să se judece procesul de către instanța de fond, fără a ridica excepția, se supune autorității lucrului judecat. Neatacând sentința, creditoarea, autoarea a excepției, a considerat-o legală și temeinică și, implicit, a considerat că art. 136 din Codul muncii, în temeiul căruia au fost acordate drepturile bănești solicitate, este constituțional. Se apreciază, de asemenea, că, prin invocarea excepției de neconstituționalitate în fața instanței de apel, creditoarea-apelantă își contestă titlul executoriu pe baza căruia a formulat cererea de înființare și validare a popririi.

Reprezentantul Ministerului Public solicită admiterea excepției, deoarece consideră că art. 136 alin. (1) din

Art. 2. — Ministerul Apărării Naționale va asigura paza și însoțirea trenului pe timpul trecerii pe teritoriul României și va coordona această activitate prin organele de specialitate, împreună cu Ministerul Transporturilor.

Codul muncii este abrogat prin efectul art. 150 alin. (1) din Constituție, fiind contrar prevederilor constituționale ale art. 38 privind dreptul la muncă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 aprilie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 255/1999, Tribunalul Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (1) din Codul muncii, ridicată de Maria Chiriac. Excepția a fost invocată cu ocazia judecării apelului introdus împotriva Sentinței civile nr. 12.570 din 11 septembrie 1998, prin care Judecătoria Iași a respins cererea de înființare și validare a popririi, formulată de autoarea excepției, în temeiul art. 136 din Codul muncii.

Autorul excepției susține că dispozițiile art. 136 din Codul muncii „trebuie considerate desuete sub aspectul lor restrictiv, în raport cu prevederile constituționale care garantează dreptul persoanei vătămate la repararea pagubei atunci când, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea la timp a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins“.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că, în măsura în care excepția vizează dispozițiile alin. (2) și (3) ale art. 136 din Codul muncii, este inadmisibilă, deoarece acestea nu sunt pertinente în soluționarea cauzei. În consecință, în temeiul art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța de judecată a respins excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții. În ceea ce privește însă alin. (1) al aceluiași articol, instanța consideră că acesta este abrogat prin efectul art. 150 alin. (1) din Constituție, întrucât contravine legii fundamentale.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților

celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

În punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților se apreciază că excepția ridicată este nefondată, art. 136 alin. (1) din Codul muncii fiind constituțional, întrucât „cuprinde reglementarea specială în materie, specifică dreptului muncii, nefiind posibilă aplicarea altor reguli, cum ar fi cele referitoare la despăgubirea integrală, care operează în materia dreptului civil“.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția este neîntemeiată. Se arată că nu se poate reține încălcarea prevederilor art. 48 alin. (1) din Constituție prin art. 136 alin. (1) din Codul muncii, întrucât aceste prevederi constituționale nu au incidență asupra răspunderii patrimoniale a unității, reglementată de normele dreptului muncii. Textul de lege criticat, se arată în continuare, nu contravine nici prevederilor art. 38 din Constituție, „întrucât instituirea unei măsuri reparatorii, constând în reîncadrarea în muncă și acordarea unei despăgubiri ce reprezintă echivalentul bănesc al prejudiciului cauzat persoanei încadrate în muncă prin desfacerea nejustificată a contractului pe întreaga perioadă în care a fost privată de posibilitatea de a munci, constituie o garanție a dreptului la muncă și o măsură de protecție socială a muncii“. Nici abrogarea prin art. 150 alin. (1) din Constituție nu se poate susține, deoarece, în opinia Guvernului, textul de lege criticat, deși este anterior Constituției, nu contravine dispozițiilor și principiilor acesteia.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, concluziile scrise, depuse de autoarea excepției, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

I. Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Prin Încheierea din 28 aprilie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 255/1999, Tribunalul Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (1) din Codul muncii (adoptat prin Legea nr. 10 din 23 noiembrie 1972), care au următorul cuprins: „*În caz de anulare a desfacerii contractului de muncă, unitatea este obligată să reîncadreze în funcția avută pe cel căruia i s-a desfăcut contractul în mod nejustificat și să-i plătească pe timpul cât a fost lipsit de salariu din această cauză o despăgubire calculată pe baza salariului său mediu realizat în ultimele 3 luni anterioare desfacerii contractului de muncă.*“ Din analiza concluziilor scrise, depuse în motivarea excepției de neconstituționalitate, rezultă însă că, în realitate, aceasta vizează doar teza finală a alin. (1) al art. 136 din Codul muncii, care se referă la modul de calcul al despăgubirilor convenite salariatului reîntegrat în muncă ca urmare a anulării desfacerii contractului de muncă. Ca urmare, Curtea Constituțională se va pronunța numai asupra acestor dispoziții legale, iar nu și asupra dispozițiilor cuprinse în teza întâi a alin. (1) al art. 136 din Codul muncii.

II. Examinând în continuare legalitatea sesizării în baza dispozițiilor tezei finale a art. 23 alin. (1) din Legea

nr. 47/1992, republicată, care limitează controlul de constituționalitate exclusiv la dispozițiile legale „*de care depinde soluționarea cauzei*“, Curtea constată că dispozițiile art. 136 alin. (1) teza finală din Codul muncii sunt pertinente pentru soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești, sesizată cu apelul declarat împotriva sentinței prin care se respinsese cererea de înființare și validare a poprii, în executarea obligației de plată a despăgubirilor. Este adevărat că în cadrul procedurilor de executare nu mai pot fi formulate cereri cu privire la fondul litigiului, care a fost soluționat prin hotărârea judecătorească, devenită titlu executoriu, în baza căreia se realizează executarea. Dar în speță instanța de fond, care a soluționat definitiv și irevocabil plângerea împotriva deciziei de desfacere a contractului de muncă, nu a stabilit cuantumul despăgubirilor convenite, dispunând doar anularea deciziei de desfacere a contractului de muncă, reîntegrarea salariatului și plata despăgubirilor pe perioada de la data desfacerii contractului de muncă până la data reîntegrării efective a salariatului. Într-o atare situație, stabilirea cuantumului exact al despăgubirilor datorate revine instanței de executare, care, prin urmare, trebuie să decidă dacă sunt sau nu aplicabile dispozițiile tezei finale a art. 136 alin. (1) din Codul muncii, potrivit cărora calcularea despăgubirilor se face pe baza salariului mediu realizat în ultimele 3 luni anterioare desfacerii contractului de muncă.

III. Analizând conținutul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că nu poate fi primită susținerea autorului excepției referitoare la faptul că prin dispozițiile art. 136 alin. (1) teza finală din Codul muncii se încalcă art. 48 din Constituție, conform căruia persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei. Într-adevăr, aceste prevederi constituționale au în vedere îndeplinirea, printre altele, a dublei condiții ca vătămarea să fi fost cauzată de o autoritate publică, prin intermediul unui act administrativ. În speță însă primăria nu a acționat în calitate de autoritate publică, ci în cea de angajator, deci de parte în cadrul contractului de muncă, iar decizia desfacerii contractului de muncă nu este un act administrativ, ci un act de dreptul muncii.

Pe de altă parte, Curtea Constituțională reține că, potrivit art. 38 alin. (1) teza întâi din Constituție, „*Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit*“. Aceste dispoziții sunt cuprinse în titlul II al Constituției, intitulat „*Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale*“.

Având în vedere prevederile constituționale ale art. 11 alin. (1), potrivit cărora „*Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte*“, precum și ale art. 20 alin. (1), în temeiul cărora „*Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte*“, Curtea reține, de asemenea, că România este semnatară a mai multor acte internaționale care recunosc și garantează dreptul la muncă. Astfel, prin Decretul nr. 212 din 31 octombrie 1974, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 146 din 20 noiembrie 1974, a fost ratificat Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, adoptat de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 16 decembrie 1966. Potrivit art. 6 pct. 1 din acest act internațional „*Statele părți la prezentul pact recunosc dreptul la muncă, ce cuprinde dreptul pe care îl are orice persoană de a obține posibilitatea să-și câștige existența*“.

printr-o muncă liber aleasă sau acceptată, și vor lua măsuri potrivite pentru garantarea acestui drept“. În plus, prin art. 7 din același act internațional, statele părți „*recunosc dreptul pe care îl are orice persoană de a se bucura de condiții de muncă juste [...]*“, drept care trebuie să asigure, printre altele, dar îndeosebi „*remunerația*“. Tot astfel, prin Legea nr. 74 din 3 mai 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 4 mai 1999, a fost ratificată Carta socială europeană revizuită, adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996. Conform art. 1 pct. 2 din Carta socială europeană revizuită, „*În vederea exercitării efective a dreptului la muncă, părțile se angajează: [...] 2. să protejeze de o manieră eficientă dreptul lucrătorului de a-și câștiga existența printr-o muncă liber întreprinsă*“.

În raport cu dispozițiile reproduse ale art. 38 alin. (1) teza întâi din Constituție și în lumina prevederilor internaționale menționate, Curtea constată că sunt neconstituționale prevederile tezei finale a art. 136 alin. (1) din Codul muncii, referitoare la limitarea despăgubirii cuvenite salariatului la o sumă calculată pe baza salariului mediu realizat în ultimele 3 luni anterioare desfacerii nelegale a contractului de muncă.

În speță, este stabilit prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă că dreptul la muncă al autorului excepției a fost încălcat prin desfacerea nelegală a contractului de muncă de către primărie și că deci persoana angajată a fost lipsită astfel, printr-un act injust al angajatorului, de încasarea salariului. Salariul reprezintă, neîndoielnic, scopul principal al exercitării dreptului la muncă. Aceasta determină consecința că, pentru perioada în care un salariat a fost împiedicat printr-o măsură nelegală să își îndeplinească obligațiile prevăzute în contractul de muncă și, corelativ, să își primească salariul ce i s-ar fi cuvenit pentru munca pe care ar fi prestat-o dacă nu i-ar fi fost încălcat de către angajator dreptul la muncă, acest salariat are dreptul de a beneficia de o despăgubire echivalentă cu totalul sumelor de bani pe care le-ar fi primit dacă nu s-ar fi luat de către angajator măsura nelegală de îndepărtare din muncă.

Limitarea la o sumă comensurată pe baza unor criterii artificiale a despăgubirii acordate în cazul reintegrării în muncă a celui căruia i s-a desfăcut contractul de muncă în mod nejustificat constituie, de altfel, o derogare de la regula generală de drept al muncii, stabilită prin art. 111 alin. (1) din Codul muncii, conform căruia: „*Unitatea este obligată, în condițiile legii, să despăgubească persoana încadrată în muncă, în situația în care aceasta a suferit, din culpa unității, un prejudiciu în timpul îndeplinirii îndatoririlor de muncă sau în legătură cu serviciul*“. Așa fiind, dispozițiile art. 136 alin. (1) teza finală din Codul muncii sunt neconstituționale și prin raportare la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*“. Și aceasta întrucât se află în situații egale salariații cărora li s-a creat un prejudiciu prin desfacerea nelegală, din culpa unității, a contractului de muncă, adică salariații aflați în ipoteza reglementată prin art. 136 alin. (1) teza finală din Codul muncii, precum și salariații cărora li s-a creat un prejudiciu prin vreo altă faptă culpabilă a angajatorului decât desfacerea nelegală a contractului de muncă, adică salariații aflați în ipoteza reglementată prin art. 111 alin. (1) din Codul muncii. De aceea, în vederea respectării principiului constituțional stabilit prin art. 16 alin. (1) din legea fundamentală, este necesară, pentru toate aceste situații, instituirea unui tratament juridic nediscriminatoriu, care presupune aplicarea regulii generale cuprinse în art. 111 alin. (1) din Codul muncii.

Față de cele arătate în privința neconstituționalității art. 136 alin. (1) teza finală din Codul muncii, adoptat prin Legea nr. 10 din 23 noiembrie 1972, adică anterior adoptării Constituției, rezultă că sunt incidente dispozițiile art. 150 alin. (1) din legea fundamentală, conform cărora „*Legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care ele nu contravin prezentei Constituții*“, cu consecința constatării, pe această cale, că prevederile legale menționate nu mai sunt în vigoare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 150 alin. (1) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA,

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Chiriac în Dosarul nr. 255/1999 al Tribunalului Iași și constată că sunt contrare Constituției și, în consecință, nu mai sunt în vigoare, potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, dispozițiile tezei finale a art. 136 alin. (1) din Codul muncii, conform cărora despăgubirea cuvenită salariatului reîncadrat în funcția avută, ca urmare a anulării desfacerii contractului de muncă, este „*calculată pe baza salariului său mediu realizat în ultimele 3 luni anterioare desfacerii contractului de muncă*“.

Definitivă și obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 octombrie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 162

din 21 octombrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269
din Codul de procedură civilă

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Pietraru în Dosarul nr. 691/1999 al Judecătorei Deta.

La apelul nominal se constată lipsa părților, Maria Pietraru și Constantin Buricea, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, întrucât apreciază că textul criticat nu încalcă dispozițiile constituționale, precizând că art. 269 din Codul de procedură civilă, coroborat cu prevederile art. 374 din același cod, reprezintă o garanție a bunei funcționări a autorității publice, iar nu o imixtiune a Președintelui României în activitatea instanțelor judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 iulie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 619/1999, Judecătoria Deta a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 269 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Pietraru. În motivarea excepției se susține că textul criticat încalcă art. 80 alin. (2) și art. 125 alin. (1) din Constituție, precum și principiul separației puterilor în stat, prin implicarea Președintelui României în treburile justiției.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată, respingând ca neîntemeiată cererea de suspendare a judecării cauzei, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată. Se arată că formula executorie prevăzută la art. 269 din Codul de procedură civilă este o „formulă sacramentală”, care constă într-un ordin dat forței publice să execute o hotărâre judecătorească definitivă, care se bucură de autoritate de lucru judecat, „fără nici o imixtiune din partea vreunei autorități”. Se mai arată că această formulă executorie nu reprezintă o încălcare a atribuțiilor Președintelui României, ci apare ca o garanție a bunei funcționări a autorităților publice. Președintele României este un mediator în sens politic, iar nu în sens juridic, fiind garantul bunei funcționări a celorlalte puteri ale statului.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de

vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția trebuie respinsă, deoarece, prin formula executorie prevăzută la art. 269 din Codul de procedură civilă, se confirmă că hotărârea are calitatea de titlu executoriu și se dispune ca autoritățile competente să își exercite atribuțiile care le revin pentru aducerea ei la îndeplinire.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Excepția privește dispozițiile art. 269 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: „Hotărârile vor fi investite cu formula executorie, după cum urmează:

«Noi, Președintele României»

(Aici urmează cuprinsul hotărârii.)

«Dăm împuternicire și ordonăm agenților administrativi și ai forței publice să execute această (hotărâre); procurorilor să stăruie pentru aducerea ei la îndeplinire. Spre credință, prezenta (hotărâre) s-a semnat de.....
(Urmează semnătura președintelui și a grefierului.)»

Hotărârea investită se va da numai părții care a câștigat sau reprezentantului ei.“

Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că această prevedere legală încalcă art. 80 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „Președintele României veghează la respectarea Constituției și la buna funcționare a autorităților publice. În acest scop, Președintele exercită funcția de mediere între puterile statului, precum și între stat și societate”, precum și principiul separației puterilor în stat.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și de aceea urmează a fi respinsă.

Art. 269 din Codul de procedură civilă trebuie analizat în coroborare cu art. 374 alin. 1 din același cod, text potrivit căruia „Nici o hotărâre nu se va putea executa dacă nu este investită cu formula executorie prevăzută de art. 269 alin. 1, afară de hotărârile pregătitoare și de hotărârile executorii provizorii, care se execută și fără formula executorie“.

În temeiul art. 376 alin. 1 din Codul de procedură civilă, se investesc cu formulă executorie hotărârile care au rămas definitive și au devenit irevocabile, deci atunci când activitatea de judecată a luat sfârșit, astfel că susținerea autoarei excepției referitoare la implicarea Președintelui României în activitatea de înfăptuire a justiției nu poate fi reținută. Formula executorie prevăzută la art. 269 alin. 1 din Codul de procedură civilă este un ordin dat în numele

Președintelui României organelor de executare, agenților administrativi și procurorilor ca, după caz, să procedeze la executarea hotărârii sau să sprijine această executare. Așa fiind, rezultă că, în baza art. 269 din Codul de procedură civilă, Președintele României, ca șef al puterii executive, dă

structurilor acesteia un ordin care are semnificația colaborării puterilor statului la aplicarea Constituției și a legilor, ceea ce nu înfrânge principiul constituțional al separației puterilor în stat.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 269 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Pîetraru în Dosarul nr. 691/1999 al Judecătorei Deta.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 octombrie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea manifestărilor prilejuite de aniversarea a 150 de ani de la nașterea poetului Mihai Eminescu

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — (1) Anul 2000 se declară *Anul Eminescu*, pentru aniversarea a 150 de ani de la nașterea poetului Mihai Eminescu.

(2) Acțiunile și manifestările ce urmează să se desfășoare în perioada 15 ianuarie 2000 — 15 ianuarie 2001 constituie Programul național „Anul 2000 — Anul Eminescu”, care cuprinde:

- a) facsimilarea digitală a manuscriselor eminesciene;
- b) amenajarea complexului Ipotești:
 - restaurarea unor imobile;
 - amenajarea unui muzeu;
 - construirea unui amfiteatru în aer liber și a unei biblioteci și altele;
- c) editări de cărți, casete video și CD-ROM, realizarea unui film documentar;
- d) emisiuni filatelice, numismatice și medalistice;
- e) crearea unui site Internet;
- f) realizarea și amplasarea unor statui și monumente de for public;
- g) organizarea unor acțiuni menite să contribuie la salvarea identității etnice a românilor de peste hotare;
- h) organizarea unor zile festive, simpozioane, colocvii, festivaluri, spectacole, manifestări artistice în țară și în străinătate și a unor itinerare cultural-turistice;
- i) acțiuni cu caracter promoțional.

Art. 2. — (1) Pentru buna desfășurare a acțiunilor și manifestărilor menționate la art. 1 alin. (2) se constituie Comitetul de coordonare „Anul Eminescu”.

(2) Comitetul de coordonare „Anul Eminescu”, denumit în continuare *comitet*, va fi format din:

1. Radu Vasile, prim-ministru, președinte de onoare;
2. Ion Caramitru, ministrul culturii;
3. Andrei Marga, ministrul educației naționale;
4. Andrei Pleșu, ministrul afacerilor externe;
5. Decebal Traian Remeș, ministrul finanțelor;
6. Crin Antonescu, ministrul tineretului și sportului;
7. Traian Băsescu, ministrul transporturilor;
8. Nicolae Noica, ministrul lucrărilor publice și amenajării teritoriului;
9. Nicolae Brânzea, secretar de stat, șeful Secretariatului de Stat pentru Culte;
10. Vlad Roșca, secretar de stat, șeful Departamentului pentru Administrație Publică Locală;
11. Sorin Frunzăverde, președintele Autorității Naționale pentru Turism;
12. Eugen Vasiliu, președintele Comisiei pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă a Senatului;
13. Gabriel Țepelea, președintele Comisiei pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă a Camerei Deputaților;
14. Eugen Simion, președintele Academiei Române;
15. Laurențiu Ulici, președintele Uniunii Scriitorilor din România;
16. Ioan Aniculăese, președintele Consiliului Județean Botoșani;
17. Gavril Mârza, președintele Consiliului Județean Suceava;

18. Viorel Lis, primarul general la municipiului București;

19. Ioan Cojocaru, primarul municipiului Botoșani;

20. Ion Vasiliu, primarul comunei Ipotești.

(3) Membrii comitetului vor asigura armonizarea acțiunilor și manifestărilor incluse în Programul național „Anul 2000 — Anul Eminescu”.

Art. 3. — (1) Cheltuielile necesare pentru organizarea manifestărilor prevăzute la art. 1 alin. (2) vor fi suportate de la bugetul alocat Ministerului Culturii, precum și prin

atragerea unor resurse financiare și/sau materiale din sponsorizări, legate, donații și altele asemenea.

(2) Acțiunile derulate în anul 1999 pentru realizarea Programului național „Anul 2000 — Anul Eminescu” se finanțează din bugetul Ministerului Culturii.

Art. 4. — (1) În vederea bunei desfășurări a manifestărilor din anul 2000, instituțiile implicate pot invita delegați din străinătate.

(2) Cheltuielile de transport vor fi suportate de partea română.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul culturii,
Ion Caramitru
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 8 decembrie 1999.
Nr. 1.003.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea modului de colaborare și de asigurare a legăturilor României cu Agenția Internațională pentru Energie Atomică

În temeiul Decretului nr. 124/1957 privind ratificarea Statutului Agenției Internaționale pentru Energie Atomică, semnat la New York la 26 octombrie 1956, cu modificările ulterioare,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — (1) În vederea îmbunătățirii colaborării României cu Agenția Internațională pentru Energie Atomică se înființează comisia interministerială compusă din ministrul industriei și comerțului, președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare și președintele Agenției Naționale pentru Știință, Tehnologie și Inovare.

(2) Atribuțiile comisiei interministeriale sunt:

a) analizează și avizează propunerile privind activitățile prioritare ale României în domeniul nuclear;

b) analizează și avizează propunerile de program-cadru al României în domeniul nuclear;

c) analizează și avizează procedura privind întocmirea și transmiterea documentelor către Ministerul Afacerilor Externe, în vederea trimiterii acestora către Agenția Internațională pentru Energie Atomică;

d) propune măsuri corective în cazul sesizării unor deficiențe în desfășurarea activităților în domeniul nuclear.

(3) Hotărârile comisiei interministeriale se iau prin vot cu majoritate simplă.

(4) Avizele comisiei interministeriale se transmit ministrului industriei și comerțului, în vederea emiterii actului de autoritate.

Art. 2. — (1) Centralizarea propunerilor de programe în domeniul nuclear, elaborarea materialului trimis spre analiză comisiei interministeriale prevăzute la art. 1, precum și urmărirea îndeplinirii programelor aprobate, inclusiv a programelor de asistență tehnică acordate României de Agenția Internațională pentru Energie Atomică, sunt asigurate de un colectiv format din câte 2 reprezentanți ai Ministerului Industriei și Comerțului, Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare și Agenției Naționale pentru Știință, Tehnologie și Inovare.

(2) Regulamentul de funcționare a colectivului prevăzut la alin. (1) este avizat de comisia interministerială prevăzută la art. 1.

Art. 3. — În cazul unor deficiențe în derularea programelor din domeniul nuclear, inclusiv al celor de asistență tehnică cu Agenția Internațională pentru Energie Atomică, colectivul prevăzut la art. 2 va informa operativ comisia interministerială prevăzută la art. 1.

Art. 4. — Ministerul Afacerilor Externe reprezintă România în relațiile cu Agenția Internațională pentru Energie Atomică.

Art. 5. — Corespondența primită de Ministerul Afacerilor Externe de la Agenția Internațională pentru Energie Atomică se transmite operativ de către direcția de specialitate din Ministerul Afacerilor Externe șefului colectivului prevăzut la art. 2, în vederea distribuirii ei factorilor interesați, potrivit procedurii prevăzute în regulamentul de funcționare a colectivului.

Art. 6. — Programul-cadru al României în domeniul nuclear, aprobat de ministrul industriei și comerțului potrivit art. 1 alin. (4), este transmis de Ministerul Afacerilor Externe Agenției Internaționale pentru Energie Atomică.

Art. 7. — (1) Anual delegația României la Conferința generală a Agenției Internaționale pentru Energie Atomică va fi compusă din șeful delegației și din câte un reprezentant al Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Industriei și Comerțului, Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare și al Agenției Naționale pentru Știință, Tehnologie și Inovare.

(2) Șeful delegației României la Conferința generală a Agenției Internaționale pentru Energie Atomică va fi, anual, prin rotație, reprezentantul cu rang de demnitar al fiecărui organ al administrației publice centrale prevăzut la alin. (1);

ordinea rotației va fi aleasă de comisia interministerială prevăzută la art. 1.

(3) Declarația oficială a României la Conferința generală a Agenției Internaționale pentru Energie Atomică va fi întocmită de colectivul prevăzut la art. 2, va fi avizată de comisia interministerială prevăzută la art. 1 și va fi aprobată de Ministerul Afacerilor Externe.

(4) Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Industriei și Comerțului, Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare și Agenția Națională pentru Știință, Tehnologie și Inovare vor suporta din bugetele proprii participarea reprezentanților lor în delegația României la Conferința generală a Agenției Internaționale pentru Energie Atomică.

Art. 8. — Orice dispoziții contrare se abrogă.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și comerțului,

Radu Berceanu

p. Ministrul afacerilor externe,

Ion Pascu,

secretar de stat

Președintele Comisiei Naționale

pentru Controlul Activităților Nucleare,

Dan Cutoiu

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

p. Președintele Agenției Naționale pentru Știință,

Tehnologie și Inovare,

Mircea Pușcă

București, 8 decembrie 1999.
Nr. 1.005.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 409/1998 privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru magistrați, personalul auxiliar de specialitate și membrii de familie ai acestora

În temeiul prevederilor art. 46 și art. 47 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, și ale art. 99 din Legea pentru organizarea judecătorească nr. 92/1992, republicată,

Guvernul României hotărăște:

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 409/1998 privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru magistrați, personalul auxiliar de specialitate și membrii de familie ai acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 23 iulie 1998, se completează, după articolul 4, cu articolul 4¹ cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. — (1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică, în mod corespunzător, președintelui, judecătorilor și magi-

straților-asistenți ai Curții Constituționale, în activitate sau pensionari, precum și soțului sau soției și copiilor aflați în întreținerea acestora.

(2) Contribuțiile personale, stabilite potrivit dispozițiilor legale, suportate de persoanele prevăzute la alin. (1), pentru furnizarea de servicii medicale și achiziționarea de medicamente și proteze se decontează acestora, pe bază de documente justificative, din bugetul Curții Constituționale.“

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul justiției,

Valeriu Stoica

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

București, 8 decembrie 1999.
Nr. 1.006.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 64690427282 Banca Comercială Română — S.A., sectorul 5.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro